

Bekendtgørelse om samfakturering af naturgasleverancer

I medfør af § 14, stk. 4, og § 50 i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 20. april 2005, fastsættes:

§ 1. Naturgasdistributionsselskaber skal efter anmodning fra naturgasleverandører på rimelige og ikkediskriminerende vilkår give naturgasleverandører mulighed for, på naturgasdistributionsselskabernes vegne, at fakturere betaling for benyttelse af distributionsnettet og afgifter overfor naturgaskunder, som har et aftaleforhold med naturgasdistributionsselskabet om transport i distributionsnettet.

Stk. 2. Ved samfakturering i henhold til denne bekendtgørelse forstås betaling for den samlede naturgasleverance inklusive betaling for benyttelse af distributionsnettet og afgifter. Aftaleforholdet mellem naturgasdistributionsselskabet og naturgaskunden berøres ikke i øvrigt af, at naturgasleverandøren forestår fakturering på naturgasdistributørens vegne.

Stk. 3. Såfremt en naturgasleverandør ønsker at forestå samfakturering, kan distributionsselskabet kræve, at naturgasleverandøren samfakturerer samtlige sine kunder i distributionsselskabets bevilningsområde, som har et aftaleforhold med naturgasdistributionsselskabet om transport i distributionsnettet.

Stk. 4. En naturgasleverandør, som forestår samfakturering, skal på fakturaen til naturgaskunden tydeligt anføre, hvilke betalingskrav, herunder betaling for benyttelse af distributionsnettet og afgifter, der opkræves på vegne af distributionsselskabet.

Stk. 5. Ved samfakturering overfor naturgaskunden skal merværdiafgiftslovens § 52 og kapitel 11 i bekendtgørelsen til merværdiafgiftsloven opfyldes såvel vedrørende leverancer fra naturgasdistributionsselskabet som leverancer fra naturgasleverandøren.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 omfatter ikke naturgasleverancer, der leveres uden afgifter til virksomheder, der er registreret hos de statslige told- og skattemyndigheder, jf. lov om afgift af naturgas og bygas og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

§ 2. Såfremt distributionsselskabets økonomiske risiko øges ved at lade en naturgasleverandør forestå samfakturering, kan distributionsselskabet kræve sikkerhedsstillelse fra naturgasleverandøren, hvis dette skønnes nødvendigt på baggrund af en konkret kreditvurdering af naturgasleverandøren.

Stk. 2. En sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal stå i et rimeligt forhold til den øgede risiko, distributionsselskabet påføres.

Stk. 3. I tilfælde af en naturgasleverandørs manglende betaling til et distributionsselskab kan distributionsselskabet ikke gøre krav gældende overfor en naturgaskunde, der med frigørende virkning har betalt for distribution og afgifter til naturgasleverandøren, jf. § 1, stk. 1.

§ 3. En naturgasleverandør, som forestår samfakturering, skal på hver faktura til kunden tydeligt anføre, at alle henvendelser vedrørende driftsforstyrrelser og sikkerhedsmæssige spørgsmål ved anvendelse af naturgas skal rettes til det pågældende distributionsselskab.

§ 4. Energitilsynet fører tilsyn med overholdelse af § 1 og § 2, stk 1 og 2.

Stk. 2. Klager over manglende overholdelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser kan indgives til Energitilsynet.

Stk. 3. Klager over manglende overholdelse af § 3 kan indgives til Energistyrelsen.

§ 5. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at tilbyde samfakturering i overensstemmelse med § 1.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Transport- og Energiministeriet, den . juni 2005

Flemming Hansen

/Ib Larsen